

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det till lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål fogas bestämmelser om verkställigheten av samhällstjänst. Det gäller fall där verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Finland överförs till ett annat nordiskt land och verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i ett annat nordiskt land överförs till Finland.

Behörig myndighet vid verkställigheten av denna lag är Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Orsaken till att bestämmelser om samhällstjänst behöver fogas till lagen är att användningen av samhälls-

tjänst är en vanlig påföljd i alla nordiska länder.

I propositionen föreslås det också att bestämmelsen om hörande och delgivning förtydligas, och hänvisningen till förvaltningslagen uppdateras. Bestämmelsen om ändringssökande föreslås bli ändrad så att ändringssökande görs till Helsingfors förvaltningsdomstol. Rätten att överklaga hos högsta förvaltningsdomstolen slopas. Det föreslås också att vissa mindre språkliga preciseringar görs i lagen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning	3
2.2 Praxis.....	5
3 LAGSTIFTNINGEN I DE ÖVRIGA NORDISKA LÄNDERNA	5
3.1 Bestämmelser om samhällstjänst	5
3.2 Nordiska samarbetslagar i de övriga nordiska länderna.....	6
3.3 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i EU	6
4 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
5 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
5.1 Ekonomiska konsekvenser	8
5.2 Konsekvenser för myndigheterna	8
5.3 Samhälleliga konsekvenser	9
6 BEREDNINGEN AV ÄRENDET	9
7 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAGET	10
2 IKRAFTTRÄDANDE	14
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	14
LAGFÖRSLAG	16
Lag om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål	16
BILAGA	19
PARALLELLTEXT	19
Lag om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål	19

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Propositionen innehåller förslag till ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963, nedan *nordiska samarbetslagen*) så att bestämmelser om överföring av verkställigheten av samhällstjänst fogas till lagen.

Samhällstjänst är en vanlig påföljd i alla nordiska länder. Den nordiska samarbetslagen innehåller i nuvarande form inte bestämmelser om samhällstjänst, även om det vore nödvändigt att i praktiken kunna överföra verkställigheten av samhällstjänst från ett nordiskt land till ett annat.

Inom det nordiska lagberedningssamarbetet kom det redan 2004 fram ett behov att till de nordiska ländernas samarbetslagar från 1963 foga bestämmelser om överföring av samhällstjänst. Överföring av verkställigheten av samhällstjänst har också utretts i en nordisk arbetsgrupp som varit verksam åren 2011 och 2012 under ledning av en utnämnd utredare. Utredaren bistods av en tjänstemannaarbetsgrupp som bestod av företrädare för justitieministeriet i varje enskilt land. Utredarens rapport färdigställdes den 28 maj 2012. Överenskommelse om komplettering av lagarna med bestämmelser om överföring av verkställigheten av samhällstjänst ingicks vid de nordiska justitieministrarnas möte 2012.

Grundlagen trädde i kraft den 1 mars 2000. I 21 § i grundlagen föreskrivs det om rätten till rättsskydd. Enligt 2 mom. i den paragrafen ska rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. Närmare bestämmelser om grunderna för god förvaltning finns i förvaltningslagen (434/2003).

Bestämmelsen om ändringssökande i den nordiska samarbetslagen har inte preciserats efter det att grundlagen och förvaltningslagen trädde i kraft och behöver därför ses över. Det konstaterades redan snart efter grundla-

gens ikraftträdande att det finns ett behov att se över bestämmelserna om ändringssökande (RP 1/2001 rd, s. 25). Det finns ett behov att ändra bestämmelserna om ändringssökande och andra garantier för en god förvaltning i den nordiska samarbetslagen samtidigt som lagen föreslås bli kompletterad med bestämmelser om samhällstjänst.

Det föreslås dessutom små tekniska och språkliga korrigeringar av lagen som inte inverkar på dess innehåll.

2 Nuläge**2.1 Lagstiftning**

Det nordiska straffrättsliga samarbetet har långa traditioner. Samarbetet har ansetts vara ändamålsenligt bl.a. för att medborgarna rör sig fritt mellan de nordiska länderna. Samarbetet löper relativt problemfritt, eftersom rättssystemen och påföljdssystemen i de nordiska länderna är likartade. Detta möjliggör ett flexibelt och effektivt samarbete mellan de nordiska länderna.

Den nordiska samarbetslagen är från 1963. Lagen innehåller bestämmelser om samarbetet mellan myndigheterna i de nordiska länderna vid överföring av verkställigheten av domar i brottmål och om förfarandet för överföringen. Lagen innehåller bestämmelser om överföring av böter, fängelsestraff och övervakning av villkorligt dömda och villkorligt frigivna från ett nordiskt land till ett annat. Utgångspunkten vid överföringen av domar är att domen ska verkställas i det land där domen gavs (det dömande landet). Det dömande landet kan emellertid, om det så önskar, be myndigheten i ett annat nordiskt land verkställa det straff som dömts ut (det verkställande landet).

En dömd person har enligt lag inte rätt till överföring av verkställigheten av straffet till ett annat nordiskt land. Den dömda kan dock, om han eller hon önskar det, be den behöriga myndigheten utreda möjligheterna att överföra verkställigheten. Överföring av verkstäl-

ligheten av ett straff är beroende av myndigheternas prövning. Syftet med överföringen är att främja den dömdes återanpassning till samhället. Grunden för överföring är den dömdes bästa såväl under verkställighetstiden som efter den. Den dömdes bästa anses t.ex. vara att domen verkställs i hans eller hennes egen omgivning, att den dömda har bättre möjligheter att träffa sin familj så att skyddet av familjeliv tryggas och att problem som hänger samman med eventuella språksvårigheter under verkställighetstiden minskas.

Den nordiska samarbetslagen innehåller inga bestämmelser om hinder för överföring av verkställigheten av en dom. Myndigheten i det land till vilket verkställigheten önskas bli överförd får fritt överväga om den bifaller den begäran om överföring av verkställigheten av straffet som framställts av det dömande landet. Enligt förarbetena till lagen (RP 37/1963 rd) är det regel att ett land bifaller en begäran om verkställighet, om de förutsättningar som bestäms i lagen uppfylls och det inte finns något särskilt skäl till att avslå begäran. Bifall till en begäran innebär att den dom som getts i det dömande landet erkänns som sådan. Straffyrkande för den gärning som domen gäller kan inte framställas i det land där domen ska verkställas.

I den nordiska samarbetslagen har vissa kompletteringar och rättelser gjorts. Lagen ändrades t.ex. i samband med det nationella genomförandet av Europeiska unionens konvention om överförande av dömda personer (FördrS 13/1987) (lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av frihetsstraff, 21/1987). Till den nordiska samarbetslagen fogades nya bestämmelser om bl.a. förfarandet och användningen av tvångsmedel när den dömda drar sig undan verkställigheten av ett fängelsestraff samt om den dömdes rätt att anlita biträde (5 a—5 e §). Den nordiska samarbetslagen omarbetades dock inte i större utsträckning. Klart avgränsade bestämmelserna om ändringssökande och hörande av den dömda, som förutsätts i grundlagen och förvaltningslagen, inte har fogats till lagen.

Samhällstjänst är i Finland ett allmänt straff som inbegrips i 6 kap. 11 § i strafflagen (39/1889) och som kan dömas ut i stället för ett ovillkorligt fängelsestraff. Lagen om

samhällstjänst (1055/1996) trädde i kraft den 1 januari 1997. Villkor för att samhällstjänst ska dömas ut i stället för ett ovillkorligt fängelsestraff är att ett fängelsestraff till minst åtta månader har dömts ut för brottet, att den åtalade samtycker till samhällstjänst och att den åtalade antas klara av samhällstjänsten. Samhällstjänst ska omfatta minst 20 och högst 200 timmar.

Samhällstjänst kan också bestämmas som ett kompletterande straff till ett villkorligt fängelsestraff på mer än ett år. Straffet omfattar då högst 90 timmar.

Brottspåföljdsmyndigheten gör på åklagarens begäran upp en lämplighetsutredning om den åtalades möjligheter att klara av samhällstjänst. Samhällstjänst är oavlönad, allmännyttigt arbete som utförs under övervakning. Maximalt 30 timmar kan utföras genom deltagande i verksamhet som Brottspåföljdsmyndigheten har ordnat eller godkänt. Syftet med verksamheten är att minska risken för att den dömda återfallsbrottslighet eller narkotikaproblem samt att förbättra den dömdes förutsättningar att utföra samhällstjänsten. Andelen arbete måste dock utgöra minst hälften av den utdömda tiden.

Bestämmelser om skyldigheterna för den som dömts till samhällstjänst föreskrivs i lag. Till skyldigheterna hör bl.a. att delta när verkställighetsplanen görs upp, att iakttä den fastställda verkställighetsplanen och tidsplanen för tjänstgöringen, att uppföra sig sakligt mot personalen, kunder och andra personer på tjänstgöringsplatsen och att avhålla sig från att använda narkotika. Grovt brott mot skyldigheterna kan leda till straff. Den behöriga domstolen kan till följd av allmänna åklagarens yrkande om saken förvandla den utförda delen av samhällstjänsten till ett ovillkorligt fängelsestraff som inte får vara kortare än fyra dagar. Enligt huvudregeln är den tingsrätt, som dömt ut den ursprungliga samhällstjänsten, behörig domstol i ärendet. Domstolen kan förvandla också sådan samhällstjänst till fängelse vars verkställighet ännu inte inletts.

Av de ovillkorliga fängelsestraff på högst åtta månader som de senaste åren dömts ut har ca 37—39 procent dömts ut som samhällstjänst.

2.2 Praxis

Finland har lång erfarenhet av överföring av en dömd fånge eller av verkställigheten av en dom mellan de nordiska länderna. Samarbetet mellan de nordiska myndigheterna är etablerat och det har fungerat bra.

Den största delen av de finländare som döms utanför Finland döms i de nordiska länderna. Enligt uppgifter från utrikesministeriet fanns det 2013 sammanlagt 356 finländska fångar i fängelser i de övriga nordiska länderna.

Sammanlagt 49 begäran om verkställighet från ett annat nordiskt land bifölls 2013. Detta tal innefattar överförande av fängelsestraff (38) och förvandlingsstraff för böter (11). Utöver detta överfördes till Finland tre övervakningar av villkorligt frigiven och tre övervakningar av villkorligt dömd person.

Från Finland överfördes till ett annat nordiskt land 2013 sammanlagt 23 verkställigheter av fängelsestraff. Fyra av dessa innebar överförande av fångar. I de andra fallen befann sig den dömd i frihet eller av någon annan orsak i fängelse i ett annat nordiskt land.

3 Lagstiftningen i de övriga nordiska länderna

3.1 Bestämmelser om samhällstjänst

I *Island* finns det bestämmelser om samhällstjänst (samfélagsþjónusta) i 27 § i lagen om verkställighet av straff (lov om fuldbyrðing av straff m.v., 49/2005). Bestämmelserna trädde i kraft 2005. Endast förvaltningsmyndigheten, Kriminalforsorgen, kan ålägga samhällstjänst. Domstolen har i Island inte behörighet att döma ut samhällstjänst. Samhällstjänst kan åläggas en person som har dömts till ett ovillkorligt fängelsestraff på högst nio månader. Straffet förvandlas då från ett ovillkorligt fängelsestraff till samhällstjänst. Ett villkor för detta är att allmänna intressen inte utgör hinder för utförandet av samhällstjänst som oavlönat arbete som omfattar minst 40 timmar och högst 360 timmar. Samhällstjänsten förutsätter sam-

tycke av den dömd. Förvaltningsmyndigheten kan bestämma att högst en femtedel av samhällstjänsten utförs i form av terapi eller deltagande i en kurs.

I *Norge* finns det bestämmelser om samhällstjänst (samfunnsstraff) i 2 kap. 15 § i strafflagen (alminderlig borgerlig straffelov, 10/1902, genom en lag som gäller ändring av strafflagen, 21/2001, som trädde i kraft den 1 mars 2002). Samhällstjänst är i Norge ett självständigt straff som utöver oavlönat, allmännyttigt arbete kan innehålla deltagande i kurser eller program eller i andra verksamheter som särskilt bestäms. Samhällstjänst kan dömas ut till minst 30 och högst 420 timmar. Den åtalade ska samtycka till att samhällstjänst döms ut. För verkställigheten ansvarar centralförvaltningsmyndigheten, Kriminalomsorgen.

I *Sverige* infördes samhällstjänst som straffart 1999. Bestämmelser om samhällstjänst finns i 27 kap. 2 a § i brottsbalken (700/1962). Samhällstjänst är inte ett självständigt straff i Sverige, utan det kan dömas ut antingen som ett kompletterande straff till en villkorlig dom eller tillsammans med skyddstillsyn. Samhällstjänst kan dömas ut till minst 40 och högst 240 timmar. Den åtalade ska samtycka till att samhällstjänst döms ut. För verkställigheten ansvarar centralförvaltningsmyndigheten, Kriminalvården.

I Sverige har en utredning som gäller en fullständig omarbetning av påföljdssystemet (SOU 2012:34) lämnats 2012. Fortsatt beredning av utredningen pågår. Om reformen genomförs i enlighet med utredningen orsakar den ändringar bl.a. i samhällstjänstens längd. Villkorligt fängelse ska enligt utredningen införas i kombination med en ytterligare sanktion, t.ex. samhällstjänst. Skyddstillsynen ska avskaffas som tillsynsform.

I *Danmark* togs samhällstjänst (samfundstjeneste) 1992 in i 8 kap. 62—67 § i strafflagen (straffelov, 1007/2012). I Danmark är samhällstjänst inte ett självständigt straff. Det kan endast dömas ut som ett kompletterande straff till ett villkorligt fängelsestraff, och villkor för detta är då uttryckligen att fängesdomen förvandlas till en villkorlig fängesdom. Den åtalade ska samtycka till att samhällstjänst döms ut. Samhällstjänst kan dömas ut till minst 30 och högst 300 timmar.

För verkställigheten ansvarar centralförvaltningsmyndigheten, Kriminalforsorgen. En reform av bestämmelserna om samhällstjänst är anhängig också i Danmark.

3.2 Nordiska samarbetslagar i de övriga nordiska länderna

Alla nordiska lagar som gäller samarbete om verkställigheten av straff är från 1963.

I Norge har man genom en lagändring som trädde i kraft den 1 januari 2006 i sin lag om nordiskt samarbete (lov om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v., 00/1963) inbegripit bestämmelser om överföring av verkställigheten av samhällstjänst (28/2005). I 7 § i den lagen föreskrivs det om möjligheten att ta emot en person som i ett annat nordiskt land dömts till samhällstjänst eller ett motsvarande straff för verkställighet av domen. Verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Norge kan med stöd av 10 § i nämnda lag överföras för verkställighet till ett annat nordiskt land.

Också Danmark har 1996 i sin nordiska samarbetslag (lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., 214/1963, ersatt med ny lag 555/2011) inbegripit bestämmelser om verkställighet av samhällstjänst och överföring av verkställigheten. Med stöd av 7 § i den lagen får verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i ett annat nordiskt land överföras till Danmark och enligt 10 § i samma lag får verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Danmark överföras till ett annat nordiskt land.

Norges och Danmarks bestämmelser om överföring av verkställigheten av samhällstjänst har fogats till lagarna på nationella initiativ och grundar sig inte på en nordisk beredning eller ett nordiskt beslut.

Den nordiska samarbetslagen i Island (lov angående fuldbyrdelse af straffedomme der er afsagt i Danmark, Finland, Norge eller Sverige m.v., 69/1963) och Sveriges nordiska samarbetslag (lag om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., 193/1963) innehåller ännu inga bestämmelser om samhällstjänst. I Island har beredningen av dessa bestämmelser ännu inte påbörjats. Avsikten

är dock att beredningen påbörjas så snart som möjligt. I Sverige har beredningen av bestämmelserna om samhällstjänst inletts i början av 2014 och den pågår som bäst.

Tills vidare har något behov av fullständig omarbetning av de nordiska samarbetslagarna inte ansetts föreligga. Om en mer omfattande omarbetning börjar beredas, ska det ske i nordiskt samarbete och med beaktande av de villkor som ställts för regionala samarbetsarrangemang i bl.a. Europeiska unionens rättsakter.

3.3 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i EU

Finland har anslutit sig till Europarådets konvention om överföring av dömda personer 1987 (FördrS 13/1987) och till dess tilläggsprotokoll 2001 (FördrS 42/2001). Konventionen har genomförts genom lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987, nedan *internationella samarbetslagen*). I lagen har senare de ändringar inbegripits som förutsätts i bl.a. tilläggsprotokollet. Enligt den lagen kan en frihetsberövande påföljd och en förverkandepåföljd som dömts ut av en domstol i en främmande stat verkställas i Finland samt verkställigheten av ett fängelsestraff och en förverkandepåföljd som har dömts ut av en finsk domstol anförtros en främmande stat. Samhällstjänst omfattas inte av lagens tillämpningsområde.

Verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Finland har inte kunnat överföras till ett annat nordiskt land och inte heller har verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut eller genom beslut ålagts i ett annat nordiskt land kunnat överföras till Finland med stöd av den nordiska samarbetslagen. Med stöd av Europeiska unionens råds rambeslut 2008/947/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder (nedan *rambeslutet om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder*), har överföring av verkställigheten dock varit möjlig mellan Finland och Danmark. Överföring mellan Finland och Sverige blir möjlig när Sverige

genomfört rambeslutet. Arbetet med genomförandet är under beredning.

Finland har också förbundit sig att iaktta förpliktelserna i rådets rambeslut 2008/909/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen, nedan *rambeslutet om överföring av fångar*.

Rambesluten har i Finland genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om överföring av dömda personer inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet (1169/2011) och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet (1170/2011).

Finland, Sverige och Danmark har i anslutning till rambesluten lämnat förklaringar enligt vilka länderna fortsätter att tillämpa den nordiska samarbetslagen, i den mån denna lag gör det möjligt att fördjupa eller vidga bestämmelserna i rambeslutet och bidra till att ytterligare förenkla eller underlätta de verkställighetsförfaranden som avses i rambesluten. Trots rambeslutet kan den nordiska samarbetslagen, med de nämnda förbehållen, tillämpas på överföring av verkställigheten av fängelsestraff samt på överföring av övervakningen av villkorligt straff och villkorlig frihet.

Enligt rambesluten får medlemsstaterna också ingå nya bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser, i den mån det ovan beskrivna villkoret att vidga och fördjupa samarbetet uppfylls. I samband med beredningen av överföring av verkställigheten av samhällstjänst i arbetsgruppen har detta beaktats och arbetsgruppen har enats om att de bestämmelser som ska fogas till den samnordiska lagstiftningen också ska tillämpas mellan Finland, Sverige och Danmark. Bestämmelser om förhållandet mellan rambeslutet om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder och den nordiska samarbetslagen finns i Finland också i den lag som gäller genomförandet av rambeslutet. Enligt den

lagen får, trots samma lag, bestämmelserna i den nordiska samarbetslagen tillämpas. Bestämmelsen möjliggör efter prövning också att rambeslutet kan tillämpas, om tillämpningen i ett enskilt fall gör det möjligt att vidga bestämmelserna i rambeslutet i förhållande till den nordiska samarbetslagen. Vid samarbete mellan Danmark, Finland och Sverige är endast sådana samarbetsformer tillåtna som är gynnsammare och flexibla än EU:s lagstiftning.

Enligt artikel 23.4 i rambeslutet om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder ska medlemsstaterna även underrätta rådet och kommissionen om nya bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser. Underrättelse om nya avtal eller överenskommelser ska lämnas tre månader efter det att de undertecknades. Med beaktande av att de nordiska länderna inte har ingått något statsfördrag om reformerna av överföringen av verkställigheten av samhällstjänst och inte heller har någon annan undertecknad handling där detta innehåll preciserats, kan det sannolikt anses räcka att underrättelse lämnas när lagändringarna har antagits av riksdagen. Av underrättelsen ska framgå att reformerna grundar sig på samnordiska förhandlingar.

4 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målet med propositionen är att göra det möjligt att överföra verkställigheten av samhällstjänst från ett nordiskt land till ett annat.

Samhällstjänst som straff verkställs i den längd som de dömts ut eller genom beslut ålagts i det dömande landet. Detta innebär att domarnas längd inte räknas ut på nytt och inte heller anpassas till lagstiftningen i det land där domen verkställs. Samhällstjänst som dömts ut eller genom beslut ålagts i ett annat nordiskt land och som överförs till Finland för verkställighet kan i praktiken vara kortare än den minimitid eller längre än den maximitid som föreskrivs för samhällstjänst i Finlands lagstiftning. För denna lösning talar förtroendet mellan de nordiska länderna för ett annat nordiskt lands påföljdssystem och domar. För detta talar också flexibiliteten och snabbheten i överföringsförfarandet.

För att utförandet av samhällstjänst ska lyckas i praktiken är det viktigt att den åtalade samtycker till straffet. I alla nordiska länder ska en åtalad person samtycka till samhällstjänst eller till ett motsvarande straff, för att ett sådant straff ska kunna dömas ut. Samtycke förutsätts också i Europarådet rekommendation (Rec. (2010)1), som gäller samhällspåföljder. Verkställigheten av överföringen av samhällstjänst förutsätter enligt förslaget inte separat, formellt samtycke. För att säkerställa att samhällstjänsten verkställs på ett framgångsrikt sätt är det dock viktigt att ta reda på om den dömda vill att straffet verkställs i ett annat land. Den dömda ska i enlighet med vad som föreslås i 26 § beredas tillfälle att yttra sig om sin villighet till att verkställighet av samhällstjänst överförs.

Omarbetandet av bestämmelsen om den dömdes rätt att bli hörd och att söka ändring hänger inte samman med att bestämmelserna om samhällstjänst fogas till lagen eller med det nordiska samarbetet. Bakgrunden till ändringen utgörs av behovet att precisera formuleringen av garantierna för god förvaltning enligt grundlagen och förvaltningslagen och göra den tidsenlig. Den föreslagna bestämmelsen om ändringssökande stämmer till sitt innehåll överens med Finlands övriga internationella förpliktelser samt de övriga lagar om överföring av dömda personer som utfärdats med stöd av dem.

Överföringsbeslut som meddelats av Brottpåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får enligt förslaget överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Det ytterst obetydliga antalet besvär stöder förslaget att koncentrera ändringssökandet till Helsingfors förvaltningsdomstol (2012 ett fall, 2013 två fall). Helsingfors förvaltningsdomstol har lång erfarenhet av och sakkunskap om ärenden som gäller överföring av dömda personer och behandling av besvär grundade på utlänningslagen.

Det är enligt förslaget inte möjligt att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen. Denna lösning stöds av enhetlighet i lagstiftningen i fall som motsvarar varandra, eftersom besvärsmått i fråga om förvaltningsdomstolens beslut inte heller föreligger med stöd av den ovannämnda internationella samarbetslagen eller de ovannämnda lagar som ut-

färdats till följd av Europeiska unionens ovannämnda förpliktelser. Sedan 1999 har högsta förvaltningsdomstolen haft sammanlagt tre fall av besvär som gällt tillämpningen av den nordiska samarbetslagen.

Den lagtekniskt tydligaste lösningen är att till den gällande lagen om verkställighet av samhällstjänst foga bestämmelser om överföring av verkställigheten. Dessa bestämmelser föreslås följa efter bestämmelserna om verkställigheten av ett fängelsestraff.

Dessutom föreslås det små lagtekniska och språkliga korrigeringar i lagen.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Förslaget medför obetydliga kostnader. Kostnaderna för verkställighet av samhällstjänst var i Finland 2013 ca 13 euro per dag. Kostnaderna för att verkställa samhällstjänst som varar t.ex. sex månader var ca 2 370 euro.

Kostnaderna beror på hur många fall av samhällstjänst som överförs för att verkställas i Finland och hur många fall av samhällstjänst som överförs från Finland för att verkställas i ett annat nordiskt land. Samhällstjänst utfördes 2013 av sex svenska medborgare och av fyra fångar med hemvist i ett annat nordiskt land. Överföring av verkställigheten av samhällstjänst gäller enligt uppskattning som mest några tiotals dömda personer årligen, varav en del överförs till Finland och en del från Finland till ett annat nordiskt land. Kostnaderna för Finland minskas således av överföringarna av verkställigheten av samhällstjänst till andra nordiska länder.

Kostnader orsakas i någon mån i det fall att samhällstjänst som överförs från ett annat nordiskt land till Finland förvandlas till oivillkorligt fängelse, om den dömda gör sig skyldig till grovt brott mot sina skyldigheter eller till ett nytt brott. Kostnaderna för en fängelsedag är för närvarande ca 200 euro.

Allt som allt medför förslaget dock endast obetydliga kostnader som kan täckas inom de nuvarande anslagsramarna.

5.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har konsekvenser för framför allt verksamheten vid Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. I 3 § i lagen om Brottspåföljdsmyndigheten (953/2009) bestäms det att Brottspåföljdsmyndigheten har till uppgift att verkställa samhällstjänst. Också den nordiska samarbetslagen, den internationella samarbetslagen som utfärdats med stöd av Europarådets konvention och den lagstiftning som utfärdats för genomförande av EU:s rambeslut om överföring av fångar och EU:s rambeslut om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder hör redan nu till de uppgifter som Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ansvarar för. Fogandet av bestämmelserna om samhällstjänst till den nordiska samarbetslagen kan knappast uppskattas öka arbetsmängden vid Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet.

Förslaget ökar i ytterst liten grad arbetsmängden vid Helsingfors förvaltningsdomstol och minskar arbetsmängden vid högsta förvaltningsdomstolen.

5.3 Samhälleliga konsekvenser

Möjligheten att verkställa samhällstjänst i den dömda personens hemland eller hemvistland främjar hans eller hennes sociala rehabilitering och återanpassning till samhället. Om den dömda personen inte har några andra band till det dömande landet än det brott som personen begått där, bidrar verkställigheten av påföljden i det landet till att främja den dömda personens kontakter till en brottslig subkultur. Genom att öka möjligheterna till överföring av verkställigheten undviks bildandet av sådana slags nätverk.

6 Beredningen av ärendet

Beredningen av propositionen har föregåtts av nordiskt samarbete.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet. Bestämmelserna har beretts i samverkan med personer som bereder motsvarande lagstiftning i de nordiska länderna och Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet.

Utlåtanden begärdes av lagberedningsavdelningen vid justitieministeriet, Brottspåföljdsmyndigheten, Rättsregistercentralen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Helsingfors tingsrätt, Rovaniemi tingsrätt, Riksåklagarämbetet, Nylands byrå för samhällspåföljder, Suomen Asianajaliitto ry och Suomen lakimiesliitto - Finlands juristförbund ry. Dessutom bereddes högsta förvaltningsdomstolen tillfälle att lämna utlåtande.

Utlåtanden gavs av åtta remissinstanser. Flera remissinstanser hade inget att anmärka till förslaget. På basis av remissyttrandena gjordes preciseringar i bestämmelserna, bl.a. i fråga om hörande av den dömda. Utkastet behandlades också på ett möte med representanter från de andra nordiska ländernas justitieministerier.

7 Samband med andra propositioner

Propositionen har inte något direkt samband med andra propositioner. Under behandling i riksdagen är dock sannolikt samtidigt en regeringsproposition som gäller en fullständig omarbetning av verkställigheten av lagstiftningen om samhällspåföljder. Avsikten är att den gällande lagen om samhällstjänst upphävs och ersätts med en ny lag om verkställighet av samhällspåföljder.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslaget

5 e §. Paragrafens 2 mom. ändras enligt förslaget så att Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet förordnar en försvarare för den dömd. Enligt den gällande bestämmelsen förordnar justitieministeriet försvararen. Justitieministeriet ska dock även i fortsättningen bestämma om ersättning till försvararen enligt vad som bestäms i paragrafens 4 mom.

Verkställighet av samhällstjänst

9 a §. *Förutsättningar för överföring av verkställigheten av samhällstjänst från ett annat nordiskt land.* Det föreslås att en ny bestämmelse fogas till lagen enligt vilken samhällstjänst som dömts ut eller ålagts i ett annat nordiskt land kan verkställas i Finland.

I 1 mom. namnges de straff avseende samhällstjänst som döms ut eller åläggs i Island, Norge, Sverige och Danmark och på vilka bestämmelsen tillämpas. I Norge, Sverige och Danmark döms samhällstjänst som straff ut av domstolen och i Island åläggs samhällstjänst som straff av förvaltningsmyndigheten. En förutsättning för verkställighet av samhällstjänst som dömts ut eller ålagts i ett annat nordiskt land är att den behöriga myndigheten i det dömande landet framställer en begäran om överföring av verkställigheten till Finland.

I 2 mom. finns det en bestämmelse enligt vilken en förutsättning för överföring av verkställigheten av samhällstjänst i de fall som avses i 1 mom. är samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Beslut om att bifalla eller avslå en begäran fattas av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet med stöd av den föreslagna 24 §. Samtycke får ges, om verkställigheten av samhällstjänsten i Finland främjar möjligheterna för den dömd att återanpassa sig till samhället, med hänsyn till den dömdes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl. Bestämmelsen motsvarar 9 § i lagen om

det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen. Verkställighet av överföring av samhällstjänst kan anses främja möjligheterna för den dömd att återanpassa sig till samhället om den dömd exempelvis har permanent hemvist eller annars upprätthåller sig i Finland, dit överföring övervägs.

9 b §. *Verkställighet i Finland av samhällstjänst som överförts från ett annat nordiskt land.* Det föreslås att en ny bestämmelse fogas till lagen, enligt vilken samhällstjänst som dömts ut eller ålagts i ett annat nordiskt land kan verkställas i Finland. I 1 mom. bestäms det att samhällstjänst som överförs från Island, Norge, Sverige eller Danmark för verkställighet i Finland verkställs sådan den har dömts ut eller ålagts i det dömande landet. Straffets längd kan avvika från den maximioch minimilängd som föreskrivs i Finland och längden ändras inte i Finland. Vid verkställigheten av samhällstjänst tillämpas bestämmelserna om samhällstjänst i Finlands lagstiftning.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om förfarandet i sådana fall där samhällstjänst som dömts ut eller ålagts i Island, Norge, Sverige eller Danmark har förenats med villkor eller förelägganden som inte kan verkställas i Finland. I ett sådant fall kan Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i villkoret eller föreläggandet. Utgångspunkten är då att ändringen så långt möjligt ska motsvara innehållet i det ursprungliga villkoret eller föreläggandet. I rättspraxis har man t.ex. ansett att lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål har kunnat tillämpas på skyddstillsyn som påföljd som dömts ut i Sverige så att övervakning av den dömda personen har ordnats i Finland, även om Finlands lagstiftning inte innehåller motsvarande straff (HFD 11.3.1968, liggare 1562).

9 c §. *Bestämmelser som ska tillämpas när samhällstjänst förvandlas till ovillkorligt fängelse.* Det föreslås att till lagen fogas en ny bestämmelse som innehåller hänvisningar till andra bestämmelser som i olika situationer ska tillämpas. I paragrafen bestäms det att om det beslutas att samhällstjänst som dömts ut eller genom beslut ålagts i ett annat nordiskt land ska verkställas i Finland och förvandlas till ovillkorligt fängelsestraff, ska bestämmelserna om samhällstjänst i Finlands lagstiftning tillämpas. I bestämmelsen ingår en klagande bestämmelse om hur oavtjänad samhällstjänst förvandlas till ovillkorligt fängelse. En timme oavtjänad samhällstjänst förvandlas till en dag ovillkorligt fängelse. I bestämmelsen ingår det en allmän hänvisning till lagstiftningen eftersom lagstiftningen om samhällstjänst är under beredning när denna proposition lämnas och den gällande lagen om samhällstjänst upphävs i och med att reformen genomförs. Bestämmelser om fängelsestraff ingår i fängelselagen (767/2005) och bestämmelser om villkorlig frigivning ingår i 2 c kapitlet i strafflagen.

9 d §. *Hänskjutande av ett ärende som gäller förvandling av samhällstjänst till ett annat nordiskt land.* Det föreslås att en ny bestämmelse om överföring av ett beslut som gäller förvandling av samhällstjänst till ett annat nordiskt land fogas till lagen. I 1 mom. bestäms det om sådana fall där en finsk domstol kan hänskjuta ett beslut som gäller förvandling av samhällstjänst till det nordiska land där domen har getts eller där den dömden står under övervakning. Med övervakning avses i denna lag övervakning av villkorligt dömd och villkorligt frigiven person.

Enligt paragrafen kan en finsk domstol hänskjuta ett beslut om förvandling av samhällstjänst som dömts ut eller ålagts i ett annat nordiskt land, när samhällstjänst enligt Finlands lag bör förvandlas till ett ovillkorligt fängelsestraff. Beslutet kan överföras också i det fall att den dömden har underlåtit att iaktta sådana villkor eller förelägganden som har förenats med domen om samhällstjänst eller som har meddelats med stöd av den. Bestämmelsen är uttömmande i fråga om möjligheten att överföra ett beslut som gäller förvandling av samhällstjänst till ett annat nordiskt land.

Överföring av beslutet prövas av domstolen och någon skyldighet till överföring föreligger inte. Överföringen gör det möjligt för domstolen eller myndigheten i det dömande landet att bedöma förvandlingen utifrån bestämmelserna i det egna landets lagstiftning.

I 2 mom. bestäms det om förfarandet när samhällstjänst har ålagts av en förvaltningsmyndighet. Enligt bestämmelsen ska ärendet i de fall som avses i 1 mom. hänskjutas till denna myndighet. Denna bestämmelse tillämpas endast i Island, där samhällstjänst åläggs av förvaltningsmyndigheten.

9 e §. *Verkställighet i ett annat nordiskt land av samhällstjänst som dömts ut i Finland.* Det föreslås att till lagen fogas en ny bestämmelse om att samhällstjänst som dömts ut i Finland kan verkställas i ett annat nordiskt land.

I 1 mom. bestäms det att verkställigheten av samhällstjänst eller av ett sådant villkorligt fängelsestraff som dömts ut i Finland och som förenats med samhällstjänst kan överföras till ett annat nordiskt land. Av bestämmelsen följer emellertid inte skyldighet att överföra verkställigheten och överföringen förutsätter samtycke av det mottagande nordiska landet.

En förutsättning för en begäran om överföring av verkställigheten är enligt den andra meningen i 1 mom. att Brottspåföljdsmyndigheten bedömer att verkställigheten av samhällstjänst i ett annat nordiskt land främjar den dömdes möjligheter att återanpassa sig till samhället, med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

I 2 mom. bestäms det om sådana fall där den behöriga myndigheten i det nordiska land till vilken verkställigheten av ett i 1 mom. avsett straff överförs beslutar att ändra sådana villkor eller förelägganden i anslutning till samhällstjänsten som den dömden är skyldig att iaktta. Detta beslut är bindande även för Finland och Finland kan således inte t.ex. återkalla överföringen på grund av att villkoren eller föreläggandena har ändrats. Vid överförande av verkställighet mellan de nordiska länderna är huvudregeln att domen överförs till det andra landet som sådan. Det föreslagna 2 mom. gäller därför endast situationer där villkor eller förelägganden i an-

slutning till samhällstjänsten på grund av lagstiftningen i det verkställande landet inte kan verkställas.

I 3 mom. bestäms det om sådana fall där den behöriga myndigheten i ett annat nordiskt land hänskjuter frågan om bestämmandet av förvandling av samhällstjänst till en finsk domstol eftersom personen tidigare dömts till samhällstjänst i Finland. Överförandet grundar sig då t.ex. på att den dömda underlåtit att iaktta sådana villkor eller förelägganden som har förenats med domen om samhällstjänst eller som har meddelats med stöd av den. I dessa fall ges ärendet för avgörande till den domstol som meddelat domen om samhällstjänst.

9 f §. *Ändring, förvandling och upphävande av samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i ett annat nordiskt land.* I paragrafen bestäms om situationer där den behöriga myndigheten i det nordiska landet som dömt ut eller ålagt samhällstjänst har överfört verkställigheten till Finland. Samma myndighet kan efter detta anse det vara nödvändigt att ändra villkoren eller föreläggandena i anslutning till samhällstjänsten eller förvandla eller upphäva den dom som överförts till Finland för verkställighet. Ett sådant beslut fattat i ett annat nordiskt land är enligt förslaget giltigt även i Finland. Detta innebär att de villkor eller förelägganden som har förenats med domen ska iaktas också i Finland. Också i sådana fall kan Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i dem om villkoret eller föreläggandet inte kan verkställas i Finland.

Om den behöriga myndigheten i ett annat nordiskt land förvandlar eller upphäver domen ska verkställigheten av samhällstjänsten omedelbart avbrytas och avslutas i Finland. Beslut av den behöriga myndigheten i ett annat nordiskt land att upphäva domen kan grunda sig till exempel på återbrytande av dom eller felaktig lagtolkning i det nordiska landet som utdömt eller ålagt samhällstjänsten. Det handlar då om exceptionella situationer.

9 g §. *Rätt till biträde och försvarare för den som dömts till samhällstjänst.* En ny bestämmelse enligt vilken den som dömts till samhällstjänst har rätt till ett biträde och en försvarare föreslås bli fogad till lagen. Rätten till ett biträde och en försvarare kan anses

vara motiverad, eftersom överföringen av verkställigheten av samhällstjänst påverkar den dömdes ställning. Den lag som utfärdats med stöd av EU:s rambeslut om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder innehåller också en bestämmelse om den dömdes rätt till ett biträde och en försvarare. Den nya bestämmelsen är en hänvisningsbestämmelse till den gällande lagens 5 e §, enligt vilken den som dömts till fängelsestraff har rätt till en försvarare.

24 §. Till paragrafen föreslås en hänvisning bli fogad till den nya 9 a § om samhällstjänst. Uttrycket "vederbörande myndighet" ersätts med det exaktare uttrycket "den behöriga myndigheten".

26 §. Paragrafen omarbetas så att den innehåller tidsenliga hänvisningar till förvaltningslagen i fråga om hörande av den dömda, delgivning av beslut och ändringssökande. Rätten att söka ändring i enlighet med den nuvarande 26 § begränsas så att beslut av förvaltningsdomstolen i framtiden inte får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen.

I paragrafens 1 mom. bestäms det om de situationer i vilka den dömda ska höras och om förfarandet i fråga om hörandet. Hörande ska ordnas innan en i 5, 9 a, 10 eller 17 § avsedd begäran om överföring av verkställigheten av straff bifalls. Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska utföra hörandet. Enligt bestämmelsen ska bestämmelserna om hörande av part i förvaltningslagen tillämpas.

Bestämmelser om hörande finns i 34 § i förvaltningslagen. Innan ett ärende avgörs ska en part beredas tillfälle att framföra sin åsikt om ärendet och avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden och sådan utredning som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras. Enligt 36 § i förvaltningslagen ska en part upplysas om syftet med hörandet och om den frist som har satts ut för lämnande av förklaring samt tillställas handlingarna i de frågor som hörandet gäller i original eller kopior eller på något annat sätt ges tillfälle att ta del av dem.

Rätten att bli hörd har av tradition ansetts vara en princip som främjar rättssäkerheten. Hörande är huvudregel. Syftet med hörande enligt denna lag är framför allt att reda ut den dömdes vilja till att verkställigheten av do-

men överförs även om ett formellt samtycke från den dömde inte är en förutsättning för överförande av verkställighet.

Ett ärende får enligt förvaltningslagen dock avgöras utan att en part hörs, om hörandet kan äventyra syftet med beslutet. Detta undantag till skyldigheten att höra en part motsvarar i sak formuleringen av det gällande 26 § 1 mom., enligt vilket den dömde ska beredas tillfälle att yttra sig i saken, om det kan ske utan svårigheter. I praktiken är det möjligt att avstå från hörande också med stöd av förvaltningslagen, om den dömde drar sig undan verkställigheten av domen i ett annat nordiskt land eller om han eller hon av någon annan motsvarande orsak inte kan nås och höras.

Enligt 2 mom. ska den dömde delges ett beslut fattat av Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltningsenhet om att begäran om överföring av verkställigheten enligt 5, 9 a, 10 eller 17 § bifalls. Delgivning ska ske enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen. Till skillnad från vad som bestäms i den nuvarande lagen är det inte nödvändigt att separat föreskriva om att en besväransvisning ska fogas till beslutet. Orsaken är att förvaltningslagens bestämmelser om delgivning innehåller en bestämmelse om att bifoga besväransvisning.

I förvaltningslagen finns det bestämmelser om bl.a. beslutets form (43 §), beslutets innehåll (44 §), skyldigheten att motivera beslutet (45 §) och innehållet i besväransvisningen (47 §). I 54–63 § i förvaltningslagen bestäms det om delgivning, bl.a. delgivnings-skyldighet och olika delgivningssätt samt det förfarande som ska iaktas vid delgivning.

Om det dömande landet emellertid framställer en begäran till ett annat nordiskt land om överföring av verkställigheten av ett straff, är detta förhandlingar mellan myndigheterna. Om enighet om ändamålsenligheten med överföringen av verkställighet inte nås under förhandlingarna, föranleder detta ingenting som påverkar den dömdes ställning. Den korrespondens mellan myndigheterna i ett ärende som inte föranleder några åtgärder, är inte ett överklagbart förvaltningsbeslut som påverkar den dömdes ställning. En dömd person har inte rätt till överföring av verkställigheten av straffet till ett annat nor-

diskt land. Detta är fallet även när den dömde själv har önskat att verkställigheten överförs. Detta stämmer överens med den gällande lagen och tolkningen av den (t.ex. Helsingfors förvaltningsdomstols beslut, diarienummer 03887/13/1240, givet 16.8.2013).

I 2 mom. föreslås en ändring av förfarandet för ändringssökande så att ett beslut som med stöd av 5, 9 a, 10 eller 17 § meddelats av Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltning om överföring av verkställigheten av ett straff får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen. Förslaget stämmer överens med 24 § i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder. Motsvarande bestämmelser finns också i 19 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om överföring av dömda personer inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet och i 14 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet.

Enligt det föreslagna 26 § 2 mom. slopas rätten att överklaga förvaltningsdomstolens beslut genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. När det gäller ett beslut fattat av Brottsförvaltningsmyndighetens centralförvaltningsenhet är det fråga om en myndighets ändamålsenlighetsprövning och inte en rättslig fråga. Rättsliga frågor kan enligt förslaget härnäst behandlas i endast en rättsinstans och därför får ett beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol inte överklagas genom besvär. Möjligheten att söka ändring hos endast en domstol motsvarar bestämmelserna i de ovannämnda lagarna om överföring av dömda personer.

Besvären ska behandlas skyndsamt av Helsingfors förvaltningsdomstol. Detta motsvarar bestämmelserna i 26 § i den gällande lagen och i de ovannämnda lagarna om överföring av dömda personer.

I paragrafens 1 och 2 mom. föreslås en ändring enligt vilken en hänvisning fogas till den nya 9 a § om samhällstjänst.

I 3 mom. föreslås att ett beslut som fattats av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet om överföring av verkställigheten av straffet för en person som dömts enligt 1 mom. får verkställas trots överklagande, eftersom den dömda trots besvärsmöjligheten inte har rätt att välja det land där hans eller hennes dom ska verkställas. Det är därför ändamålsenligt att överklagandet inte fördröjer en eventuell överföring. Lösningen ingår i det gällande 26 § 3 mom.

27 §. Till 1 mom. fogas enligt förslaget en hänvisning till den nya 9 e § som gäller verkställighet av samhällstjänst i ett annat nordiskt land.

Uttrycket ”tiden för förvandlingsstraffet” ersätts med det exaktare begreppet ”förvandlingsstraffets längd och preskriptionstid”. Syftet med ändringen är att förbättra lagens entydighet och läsbarhet.

28 §. Det föreslås att en hänvisning till den nya 9 a § om samhällstjänst fogas till paragrafen. Paragrafens ordalydelse ändras så att i den nämns Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet, men inte längre ”anstånd” i fråga om villkorlig dom.

Vid omarbetningen av paragrafen ändras också dess ordalydelse så att den stämmer överens med modernt språkbruk.

30 §. Det föreslås att en hänvisning till den nya 9 a § om samhällstjänst fogas till 1 mom.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelserna i det gällande 30 § 2 och 3 mom. om att domen kan beändas antingen av Finland som verkställande land med tillämpning av bestämmelserna om benådning i finsk lagstiftning eller av det dömande landet med tillämpning av dess egna bestämmelser. Ordalydelsen i det föreslagna 2 mom. motsvarar till sitt innehåll bestämmelserna i det gällande 30 § 2 och 3 mom. samt dessutom artikel 19 i rambeslutet om överföring av dömda personer och artikel 19 i rambeslutet om övervakningsåtgärder och alternativa påföljder. Med ändringen klargörs de gällande bestämmelserna genom förbättrad läsbarhet.

2 Ikraftträdande

Den föreslagna lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2015. Bestämmelserna om överföring av verkställigheten av sam-

hällstjänst kan omedelbart tillämpas på samarbetet med de behöriga myndigheterna i Norge och Danmark, eftersom lagstiftningen i dessa länder innehåller bestämmelser om överföring av verkställigheten av samhällstjänst från ett nordiskt land till ett annat. Bestämmelserna om överföring av verkställigheten av samhällstjänst kan tillämpas på samarbetet med de behöriga myndigheterna i Island och Sverige, när dessa länder inbegriper motsvarande bestämmelser i sin lagstiftning.

Om en dömd person dömts före ikraftträdandet av dessa bestämmelser eller efter ikraftträdandet inverkar inte på tillämpningen av de nya bestämmelserna om överföring av verkställigheten av samhällstjänst efter det att lagen har trätt i kraft.

Bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas endast på en sådan begäran om överföring av verkställigheten av samhällstjänst som framställs efter lagens ikraftträdande. Tidpunkten för när begäran om överföring framställdes är således avgörande. Det finns skäl att genom en övergångsbestämmelse beskriva om detta.

Genom denna lag föreslås det att bestämmelserna om ändringssökande i 26 § 2 mom. ändras. Den nya bestämmelsen tillämpas endast på beslut som har fattats efter lagens ikraftträdande. Detta motsvarar sedvanliga bestämmelser i samband med ändring av en lag och orsakar inga ändringar i eventuellt anhängiga fall av ändringssökande när lagen träder i kraft.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 9 § 3 mom. i grundlagen får finska medborgare inte mot sin vilja utlämnas eller föras till ett annat land. Enligt den ändring av grundlagen som trädde i kraft den 1 oktober 2007 (802/2007) kan dock genom lag beskrivas att finska medborgare, bl.a. med anledning av brott, får utlämnas eller föras till ett land där deras mänskliga rättigheter och rättssäkerhet kan garanteras.

Av den nordiska samarbetslagen följer inte skyldighet för myndigheterna i Finland att framställa begäran om överföring, utan detta är alltid beroende av prövning av Brottspå-

följdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Prövningsrätten gäller medborgarnas rättsliga ställning och intresse i såväl Finland som i de övriga nordiska länderna. I samband med denna prövning ska framför allt beaktas om den dömdes återanpassning till samhället främjas genom överföringen.

Också sådana situationer som gäller vägran att bifalla ett överföringsbeslut ska bedömas med hänsyn till lagstiftningsordningen. Av de grundläggande fri- och rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i grundlagen följer att det inte finns hinder för att vägra bifalla en begäran om verkställighet, om det undantagsvis finns skäl att misstänka att verkställigheten strider mot grundläggande principer i det finska rättssystemet eller att rätten till en rättvis rättegång har kränkts vid den rättegång som föranleddes av bestämmandet av en påföljd.

Med hänsyn till det rättsskydd som förutsätts i 21 § i grundlagen och till god förvaltning är bestämmelserna om rätten att bli hörd, rätten till biträde och rätten att söka ändring i beslut, centrala. Bestämmelser om dessa utfärdas i den nordiska samarbetslagens gällande 26 §, som är föråldrad och svår att förstå. Det föreslås att paragrafen ska preciseras så att den är förenlig med innehållet och terminologin i grundlagen och förvaltningslagen och så att de allmänna kraven uppfylls enligt vilka bestämmelser om de grundläggande fri- och rättigheterna är exakta och noga avgränsade och lagskrivningen god.

Av dessa orsaker kan lagförslaget enligt regeringens uppfattning godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag**om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) 5 e § 2 mom., 24, 26—28 och 30 §, av dem 5 e § 2 mom. sådan den lyder i lag 1172/2011 samt 24 och 27 § sådana de lyder i lag 732/2011, och *fogas* till lagen nya 9 a—9 g § och en ny mellanrubrik före dem som följer:

5 e §

Om den dömde begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt tillämpas 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Försvararen får även förordnas av den tingsrätt som handlägger frågan om tagande i förvar eller av någon annan domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömde ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Verkställighet av samhällstjänst

9 a §

Förutsättningar för överföring av verkställigheten av samhällstjänst från ett annat nordiskt land

I ett annat nordiskt land utdömd eller beslutad samhällstjänst, som i Danmark benämns *samfundstjeneste*, i Island *samfélagsþjónusta*, i Norge *samfunnsstraff* och i Sverige *samhällstjänst*, kan som enda påföljd eller förenad med en villkorlig dom eller med skyddstillsyn som dömts ut i Sverige, på begäran verkställas i Finland.

En förutsättning för i 1 mom. avsedd överföring av verkställighet av straff är samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Samtycke får ges om verkställigheten av samhällstjänst i Finland främjar möjligheterna för den dömde att anpassa sig i samhället, med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

9 b §

Verkställighet i Finland av samhällstjänst som överförs från ett annat nordiskt land

I 9 a § avsedd samhällstjänst vars verkställighet överförs till Finland verkställs i Finland sådan den har dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sverige. Vid verkställigheten av sådan samhällstjänst tillämpas det som föreskrivs om samhällstjänst.

Om i 9 a § avsedd samhällstjänst i Danmark, Island, Norge eller Sverige har förenats med villkor eller förelägganden som det inte är möjligt att verkställa i Finland, kan Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i dem.

9 c §

Bestämmelser som ska tillämpas när samhällstjänst förvandlas till ovillkorligt fängelse

När samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sveri-

ge och vars verkställighet överförts till Finland förvandlas till ovillkorligt fängelsestraff, ska det som föreskrivs om förvandling av samhällstjänst till fängelsestraff tillämpas. Då förvandlas en timme utförd samhällstjänst till en dag ovillkorligt fängelse. Vid verkställigheten av ett sådant fängelsestraff tillämpas det som föreskrivs om fängelse.

9 d §

Hänskjutande av ett ärende som gäller förvandling av samhällstjänst till ett annat nordiskt land

Domstolen kan hänskjuta ett ärende som gäller förvandling av samhällstjänst till det nordiska land där domen meddelades eller där den dömden står under övervakning, om domstolen finner att samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sverige ska förvandlas till ovillkorligt fängelsestraff i Finland. Så kan också förfaras, om åtgärder ska vidtas på grund av att den dömden har underlåtit att iaktta särskilda villkor eller förelägganden som har meddelats i domen eller som med stöd av den.

Om samhällstjänsten har beslutats av en förvaltningsmyndighet ska ärendet i de fall som avses i 1 mom. hänskjutas till den myndigheten.

9 e §

Verkställighet i ett annat nordiskt land av samhällstjänst som dömts ut i Finland

Verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Finland eller av ett sådant villkorligt fängelsestraff som dömts ut i Finland och som förenats med samhällstjänst kan överföras till Danmark, Island, Norge eller Sverige om den behöriga myndigheten i landet i fråga samtycker till detta. En förutsättning för en begäran om överföring är att Brottsföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet bedömer att verkställigheten av samhällstjänsten i ett annat nordiskt land främjar möjligheterna för den dömden att anpassa sig i samhället, med hänsyn till hans eller hennes person-

liga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

Om den behöriga myndigheten i det nordiska land till vilket verkställigheten av ett i 1 mom. avsett straff överförs ändrar sådana villkor eller förelägganden i anslutning till samhällstjänsten som den dömden är skyldig att iaktta, är det beslutet bindande även i Finland.

En påföljd kan dömas ut i Finland om den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige hänskjuter ett ärende om förvandling av samhällstjänst till en finsk domstol. Då är det den domstol i Finland som gav domen om samhällstjänst som är behörig att avgöra ärendet.

9 f §

Ändring, förvandling och upphävande av samhällstjänst som dömts ut eller beslutats ett annat nordiskt land

Om den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige ändrar, i anslutning till en till Finland för verkställighet överförd samhällstjänst, sådana villkor eller förelägganden som den dömden är skyldig att iaktta, eller om myndigheten förvandlar eller upphäver en i 9 a § avsedd samhällstjänst, är beslutet giltigt även i Finland. Om det inte är möjligt att verkställa de ändrade villkoren eller föreläggandena i Finland, kan Brottsföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i dem.

9 g §

Rätt till biträde och försvarare för den som dömts till samhällstjänst

Den som dömts till samhällstjänst har rätt till biträde och försvarare enligt 5 e §.

24 §

En begäran som avses i 1, 5, 9 a, 10 eller 17 § framställs av den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige.

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet avgör om en i 5, 9 a, 10 eller 17 § avsedd begäran ska bifallas. Rättsregistercentralen beslutar om bifall till en i 1 § avsedd begäran.

26 §

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska höra den dömda före sitt beslut om samtycke till en begäran som avses i 5, 9 a, 10 eller 17 §. På hörande tillämpas vad som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om hörande av part.

Ett beslut av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet om samtycke till begäran enligt 1 mom., delges i enlighet med förvaltningslagen. Ändring i beslutet får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas skyndsamt. Beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får verkställas även om det överklagas.

27 §

Begäran som avser verkställighet enligt 8 eller 9 e § eller anordnande av i 15 eller 22 § förutsatt övervakning i Danmark, Island, Norge eller Sverige framställs av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Begäran som avser verkställighet enligt 4 § framställs av rättsregistercentralen.

Avser begäran verkställighet av förvandlingsstraff för böter, ska Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa förvandlingsstraffets längd och preskriptionstid.

28 §

Om Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet har bifallit en begäran som avses i 1, 5, 9 a, 10 eller 17 § eller om villkorligt straff eller villkorlig frihet förklarats förverkad på det sätt som avses i 13 eller 20 §, får åtal inte väckas i Finland för det brott som avses i den dom som gavs i det andra nordiska landet.

30 §

När en i 1, 5 eller 9 a § avsedd begäran om verkställighet har bifallits, avgörs preskription av verkställigheten av domen enligt lagen i den stat där domen eller beslutet meddelades.

Vid benådning i fråga om domar som verkställs i Finland tillämpas bestämmelserna om benådning i finsk lag. Också när verkställigheten av en dom har överförts till Finland kan det nordiska land där domen meddelades benåda den dömda. I ett sådant fall tillämpar domstolen i det land där domen meddelades det landets bestämmelser om benådning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas inte om begäran om överföring av verkställighet av samhällstjänst framställts före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 21 augusti 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

Lag

om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) 5 e § 2 mom., 24, 26—28 och 30 §, av dem 5 e § 2 mom. sådan den lyder i lag 1172/2011 samt 24 och 27 § sådana de lyder i lag 732/2011, och *fogas* till lagen nya 9 a—9 g § och en ny mellanrubrik före dem som följer:

Gällande lydelse

5 e §

Om den dömden begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av justitieministeriet. Försvararen får även förordnas av den tingsrätt som handlägger frågan om tagande i förvar eller av någon annan domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömden ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Föreslagen lydelse

5 e §

Om den dömden begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt *tillämpas* 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av *Brottsåtgärdsmyndighetens centralförvaltningsenhet*. Försvararen får även förordnas av den tingsrätt som handlägger frågan om tagande i förvar eller av någon annan domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömden ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Verkställighet av samhällstjänst

9 a §

Förutsättningar för överföring av verkställigheten av samhällstjänst från ett annat nordiskt land

*I ett annat nordiskt land utdömd eller beslutad samhällstjänst, som i Danmark benämns **samfundstjeneste**, i Island **samfélagsþjónusta**, i Norge **samfunnsstraff** och i*

Sverige **samhällstjänst**, kan som enda påföljd eller förenad med en villkorlig dom eller med skyddstillsyn som dömts ut i Sverige, på begäran verkställas i Finland.

En förutsättning för i 1 mom. avsedd överföring av verkställighet av straff är samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Samtycke får ges om verkställigheten av samhällstjänst i Finland främjar möjligheterna för den dömda att anpassa sig i samhället, med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

9 b §

Verkställighet i Finland av samhällstjänst som överförts från ett annat nordiskt land

I 9 a § avsedd samhällstjänst vars verkställighet överförts till Finland verkställs i Finland sådan den har dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sverige. Vid verkställigheten av sådan samhällstjänst tillämpas det som föreskrivs om samhällstjänst.

Om i 9 a § avsedd samhällstjänst i Danmark, Island, Norge eller Sverige har förenats med villkor eller förelägganden som det inte är möjligt att verkställa i Finland, kan Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i dem.

9 c §

Bestämmelser som ska tillämpas när samhällstjänst förvandlas till ovillkorligt fängelse

När samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sverige och vars verkställighet överförts till Finland förvandlas till ovillkorligt fängelsestraff, ska det som föreskrivs om förvandling av samhällstjänst till fängelsestraff tillämpas. Då förvandlas en timme utförd samhällstjänst till en dag ovillkorligt fängelse. Vid verkställigheten av ett sådant fängelsestraff tillämpas det som föreskrivs om fängelse.

9 d §

Hänskjutande av ett ärende som gäller förvandling av samhällstjänst till ett annat nordiskt land

Domstolen kan hänskjuta ett ärende som gäller förvandling av samhällstjänst till det nordiska land där domen meddelades eller där den dömden står under övervakning, om domstolen finner att samhällstjänst som dömts ut eller beslutats i Danmark, Island, Norge eller Sverige ska förvandlas till ovillkorligt fängelsestraff i Finland. Så kan också förfaras, om åtgärder ska vidtas på grund av att den dömden har underlåtit att iaktta särskilda villkor eller förelägganden som har meddelats i domen eller som med stöd av den.

Om samhällstjänsten har beslutats av en förvaltningsmyndighet ska ärendet i de fall som avses i 1 mom. hänskjutas till den myndigheten.

9 e §

Verkställighet i ett annat nordiskt land av samhällstjänst som dömts ut i Finland

Verkställigheten av samhällstjänst som dömts ut i Finland eller av ett sådant villkorligt fängelsestraff som dömts ut i Finland och som förenats med samhällstjänst kan överföras till Danmark, Island, Norge eller Sverige om den behöriga myndigheten i landet i fråga samtycker till detta. En förutsättning för en begäran om överföring är att Brottsåtgärdsmyndighetens centralförvaltningsenhet bedömer att verkställigheten av samhällstjänsten i ett annat nordiskt land främjar möjligheterna för den dömden att anpassa sig i samhället, med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

Om den behöriga myndigheten i det nordiska land till vilket verkställigheten av ett i 1 mom. avsett straff överförts ändrar sådana villkor eller förelägganden i anslutning till samhällstjänsten som den dömden är skyldig att iaktta, är det beslutet bindande även i Finland.

En påföljd kan dömas ut i Finland om den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige hänskjuter ett ärende om förvandling av samhällstjänst till en finsk domstol. Då är det den domstol i Finland som gav domen om samhällstjänst som är behörig att avgöra ärendet.

9 f §

Ändring, förvandling och upphävande av samhällstjänst som dömts ut eller beslutats ett annat nordiskt land

Om den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige ändrar, i anslutning till en till Finland för verkställighet överförd samhällstjänst, sådana villkor eller förelägganden som den dömden är skyldig att iaktta, eller om myndigheten förvandlar eller upphäver en i 9 a § avsedd samhällstjänst, är beslutet giltigt även i Finland. Om det inte är möjligt att verkställa de ändrade villkoren eller föreläggandena i Finland, kan Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa ändringar i dem.

9 g §

Rätt till biträde och försvarare för den som dömts till samhällstjänst

Den som dömts till samhällstjänst har rätt till biträde och försvarare enligt 5 e §.

24 §

Begäran som avses i 1, 5, 10 och 17 § framställs av vederbörande myndighet i Danmark, Island, Norge och Sverige. Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet avgör om begäran som avses i 5, 10 eller 17 § ska bifallas. Rättsregistercentralen fattar beslut om bifall till begäran enligt 1 §.

26 §

Innan i 5, 10 och 17 §§ avsedd begäran bifalles, skall den dömden beredas tillfälle att yttra sig i saken, såframt det utan svårighet kan ske.

24 §

En begäran som avses i 1, 5, 9 a, 10 eller 17 § framställs av den behöriga myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige.

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet avgör om en i 5, 9 a, 10 eller 17 § avsedd begäran ska bifallas. Rättsregistercentralen beslutar om bifall till en i 1 § avsedd begäran.

26 §

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska höra den dömden före sitt beslut om samtycke till en begäran som avses i 5, 9 a, 10 eller 17 §. På hörande tillämpas vad som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om hörande av part.

Gällande lydelse

Till beslut, varigenom i 5, 10 och 17 §§ avsedd begäran om verkställighet bifalles, skall fogas besvärsundervisning.

Beslutet må utan hinder av besvär gå i verkställighet.

27 §

Begäran som avser verkställighet enligt 8 § eller anordnande av i 15 eller 22 § förutsatt övervakning i Danmark, Island, Norge eller Sverige framställs av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Begäran som avser verkställighet enligt 4 § framställs av rättsregistercentralen.

Avser begäran verkställighet av förvandlingsstraff för böter, ska Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa tiden för förvandlingsstraffet.

28 §

Har begäran, som avses i 1, 5, 10 eller 17 §§, bifallits, eller har genom villkorlig dom medgivet anstånd eller villkorlig frihet, i enlighet med vad i 13 eller 20 § är stadgat, förklarats förverkad, må i Finland åtal ej väckas för den brottsliga gärning, som avses uti den i det andra nordiska landet givna domen.

30 §

Ifall efter bifall till begäran om verkställighet, som avses uti 1 eller 5 § i denna lag, fråga uppstår om preskription av verkställigheten, skall frågan avgöras enligt lagen i den stat, där domen är given.

Stadgandena om benådning i finsk lag skola äga tillämpning jämväl på i Danmark, Island, Norge eller Sverige givna domar, som förordnats att verkställas i Finland.

Vid verkställighet i Finland av dom, som givits i Danmark, Island, Norge eller Sverige, skall iakttagas, vad i samband med beviljande av nåd beslutats i det nordiska land, där do-

Föreslagen lydelse

Ett beslut av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet om samtycke till begäran enligt 1 mom., delges i enlighet med förvaltningslagen. Ändring i beslutet får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas skyndsamt. Beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får verkställas även om det överklagas.

27 §

Begäran som avser verkställighet enligt 8 eller 9 e § eller anordnande av i 15 eller 22 § förutsatt övervakning i Danmark, Island, Norge eller Sverige framställs av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Begäran som avser verkställighet enligt 4 § framställs av rättsregistercentralen.

Avser begäran verkställighet av förvandlingsstraff för böter, ska Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet fastställa förvandlingsstraffets *längd och preskriptionstid*.

28 §

Om Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet har bifallit en begäran som avses i 1, 5, 9 a, 10 eller 17 § eller om villkorligt straff eller villkorlig frihet förklarats förverkad på det sätt som avses i 13 eller 20 §, får åtal inte väckas i Finland för det brott som avses i den dom som gavs i det andra nordiska landet.

30 §

När en i 1, 5 eller 9 a § avsedd begäran om verkställighet har bifallits, avgörs preskription av verkställigheten av domen enligt lagen i den stat där domen eller beslutet meddelades.

Vid benådning i fråga om domar som verkställs i Finland tillämpas bestämmelserna om benådning i finsk lag. Också när verkställigheten av en dom har överförts till Finland kan det nordiska land där domen meddelades benåda den dömden. I ett sådant fall tillämpar domstolen i det land där domen meddelades det landets bestämmelser om benådning.

men är given.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas inte om begäran om över-
föring av verkställighet av samhällstjänst
framställts före lagens ikraftträdande.